

Kur'an Kelimelerinin Anlamları, Kur'an'dan Çıkarılmalıdır

Yayınlanma Tarihi: 6 Mayıs 2018

Kur'an çalışmalarının tamamının böyle olmadığını söylemek elbette haksızlık olacaktır. Ancak yüzyıllardır oluşmuş şablonlardan ne yazık ki kimse tamamen sıyrılabilmiş değildir. Kur'an kelimelerine mana verirken bu şablonları etkisizleştirmenin tek yolu ancak, harfi cer-ine kadar ele alınan tüm Kur'an kelimelerinin Kur'an'da geçtiği diğer yerlere göre anlamının keşfedilmesi ile olabilecek bir şeydir.

Kur'an kelimeleri insanların da konuştuğu bir dil olan Arapçadır. Bu durum birçok Kur'an ayetinde de ifade edilmektedir.[1] Fakat Kur'an'ın insanların konuştuğu dillerden herhangi biri üzerinden indirilmesi O'nu aynı dildeki herhangi bir metin konumuna düşürmemektedir. O metnin oluşumu tamamen Alemlerin Rabbinin takdiriyledir. O Levhi Mahfuz'da[2] olan kitaptan insan diline indirilen anlamlarla oluşturulmuştur. O her haliyle müstesna bir metindir. Bu yüzden O'na Arap dilindeki herhangi bir metin muamelesi yapmak haksızlığın en büyüğü olacaktır.

Kur'an'ın insanların konuştuğu bir dil olan Arapça üzerinden indirilmesi, Yüce Allah'ın söylemek istediklerini bu dildeki manaları kullanarak söylediği anlamına gelmemektedir. Nitekim Kur'an'ın inişinden önce kullanılan onlarca kelime Kur'an'la yepyeni bir anlam almıştır. İslam, Kur'an, şirk, iman, küfür, fık, nifak, ehli kitap, kitap, ihsan, zekât, sıdk, Esmâ-ül hüsnâ'nın tamamı, hikmet, batıl ve daha yüzlerce kelime Kur'an'la gerçek anlamını bulmuştur. Kur'an'ı yapılandıran Arap dili değildir. Tam tersi Arap dilini yapılandıran Kur'an'dır. Kur'an'a mana veren Arap dili değildir, tam tersi Arap diline mana veren Kur'an'dır.

Şu bilinmelidir ki; Kur'an insanlıktan hiçbir şey almamış tam tersi hep insanlığa bir şeyler vermiştir. Kur'an sadece bir toplum oluşturmamıştır. Fakat O düşünme biçimi, değer yargıları ve ölçüleri, zihin, düşünce, tasavvur, akıl, geçmiş anlayışı, ânı yaşama biçimi, geleceği düzenleme yöntemi, eğri ve doğru tanımlamaları, iyi ve kötü sınıflandırması, varlık anlayışını yani kısacası her şeyi yapılandırmıştır. Bunu yaparken mevcut duruma değer katarak devrim gerçekleştirmiştir. Nasıl ki çölün kaba, hırçın, düzen bilmeyen, güçlünün haklı olduğu, insani değerlerin yerlerde süründüğü, cahil, ilimsiz, bilimsiz, aklını kullanmaktan aciz, herkesin herkesle savaş halinde olduğu Arap toplumunu almış, onları dünyanın efendileri, ileri görüşlü, medeni insanları haline getirmişse, tıpkı bunun gibi hiç kimsenin ehemmiyet vermediği çöl dilini alıp onu bambaşka bir yapıya büründürerek, kendi anlamlarıyla yeniden dizayn ederek ilmin vazgeçilmez dili haline getirmiştir.

İşte bu yüzden hiçbir insani dil kuralı ona hükmedememektedir. Hükmetseydi bir benzerini yapmak mümkün olurdu.

Bakara 2/23

وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَىٰ عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ

Kulumuza (Muhammed’e) parça parça indirdiğimiz şeyden şüpheleniz varsa Allah ile aranıza koyduğunuz ulu kişilerinize yalvarın da ondakine denk bir sure getirin. İddianızda haklı iseniz yaparsınız!

İsra 17/88

قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِمِثْلِ هَٰذَا الْقُرْآنِ لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهِيرًا

De ki “Bu Kur’ân’ın bir benzerini çıkarmak için insanlar ve cinler toplansalar benzerini çıkaramazlar; isterse sırt sırta vermiş olsunlar.”

Yüce Allah, şanına yakışır vahiylerini Arapça sayesinde yapmamış, kullarıyla konuşmayı Arapçadan öğrenmemiştir. Ama Arapça bir vahiy dili olmayı Kur’an’dan öğrenmiş, varlığın en uç boyutlarına ulaşacak ufka, Kur’an sayesinde ulaşmıştır.

Nedense Kur’an’ın metninin Arapça olması Müslümanların kafasında Arapçanın Kur’an üzerinde bir yönlendiriciliği olduğu izlenimini oluşturmuştur. Kur’an’ın kağıtlara yazılı tomar halinde indirilmemesi sanki metnin insan müdahalesiyle oluştuğu gibi algılanmaktadır. Hatta “Kur’an kitap değil, hitaptır!” söylemi ünlü ilahiyatçılar tarafından bile dillendirilmektedir. Bu yanlış algı Müslümanların Kur’an’ın metnine bakışında bir bulanıklık meydana getirmiştir.

Genelde Arapça dendiğinde homojen bir dil anlaşılır. Halbuki bu doğru değildir. Her dil gibi Arapça da ne Kur’an’ın inşinden önce ne de sonra homojen bir yapıda değildi. Yani Kur’an’ın inşinden önce tüm Araplar tek bir Arapçayı konuşmuyorlardı.

İslam’dan önce Araplar iki büyük ana gruba (Arab-ı aribe ve Arab-ı musta’ribe) ve bu gruplarda binlerce kabileye ayrılmışlardı. Arab-ı aribe denilen grup safkan Arapları, Arab-ı müsta’ribe denilen grup ise asılları Arap olmadığı halde sonradan Araplaşanları ifade ediyordu...

Kur’an çok iddialı bir kitaptır. Her iddiasına delil olarak yine kendisini delil getirmektedir. Yani Kur’an kendi iddialarının ispatı olarak yine kendisini ortaya koymaktadır. Onda kullanılan dilin (Arapçanın) hiçbir şekilde eğriliği olmadığını yine kendisi söylemektedir.^[3] Kelimelerinin Allah tarafından açıklandığı da^[4] bildirilmiştir. Bu durumda; tüm akıllı varlıklar bir araya gelse benzerinin getiremeyeceği^[5] iddiası ile ortaya konulan bir kitabın kelimelerinin anlamlarının ne olduğunu belirlemeye de kimsenin güç yetiremeyeceği açıktır.

Tüm bu sebeplerden dolayı Kur’an kelimelerinin manalarının ne olması gerektiği üzerinde sözlük manalarına başvurulduğunda tercihin hangi yönde olması gerektiğini yine Kur’an’ın belirlemesinin esas alınması gereği ortadadır. Diğer bir deyişle kelimelerin manalarını tercih ederken; rivayet, İsrailiyat ve tefsirlerdeki yorumların değil yine Kur’an’ın etkili olması elzemdır.

[1]Bkz. Fussilet 41/3

[2]Bkz. Buruc 85/21-22

[3]Bkz. Kehf 18/1; Fussilet 41/3

[4]Bkz. Hud 11/1-2

[5]Bkz. Bakara 2/23; Yunus 10/37; Hud 11/13